

Index.

Quod nullā diabolus habebat iustitiā aduersus hominē,
 & quare dicatur habuisse uel uideatur, & cur deus
 hoc modo hominē liberarit. cap. 7. 25. D

Quomodo licet humilia, quæ dicimus de Christo non
 pertineant ad diuinitatem, tamen inconueniens ui-
 detur infidelibus, ea de illo dici secundum hominem:
 & unde illis uideatur idem homo non sponte mor-
 tuus esse. cap. 8. fo. 25. b

Quod sponte mortuus sit, & quid sit: factus est obediēs
 usque ad mortem, & propter quod deus illum exal-
 tauit, & nō ueni facere uoluntatem meam: Et pro-
 prio filio suo non pepercit, & non sicut ego uolo,
 sed sicut tu uis. cap. 9. fo. 25. l

Item de eiusdem, quomodo aliter rectē intelligi possunt.
 cap. 10. fo. 26. F

Quid sit peccare, & pro peccato satisfacere. 11. 26. M

Virum sola misericordiā sine omni debiti solutione de-
 ceat deum peccata diuinitate, cap. 12. fo. 27. B

Quod nihil minus sit tolerandum in rerū ordine, quā
 ut creatura creatori debitum honorem auferat, &
 quod non soluat quod aufert. cap. 13. fo. 27. F

Cuiusmodi honor dei sit pœna peccantis. 14. 27. G

Si deus uel ad modicum patiatur honorem suū uolari,
 cap. 15. fo. 27. I

Ratio quod angelorum numerus qui ceciderunt resti-
 tuendus sit de hominibus cap. 16. 27. M

Cur non aut ipsi, aut alii angeli pro illis possunt resti-
 tui. cap. 17. fo. 28. A

Utrū plures futuri sint sancti homines, quā sint mali
 angeli. cap. 18. fo. 28. C

Quod homo non possit saluari sine peccati satisfac-
 tione. cap. 19. 29. H

Quod secundum mensuram peccati oporteat esse sa-
 tisfactionem, nec eam homo per se facere possit.
 cap. 20. fo. 29. K

Quanti ponderis sit peccatum. cap. 21. fo. 30. A

Quam contumeliam facit deo homo, cum se permisit à
 diabolo uinci, pro qua satisfacere non potest.
 cap. 22. fo. 30. E

Quod abstulit deo, cum peccauerit quod reddere ne-
 quit. cap. 23. fo. 30. F

Quia quamdiu homo non reddit deo quod debet, non
 possit esse beatus, nec excusetur impotentia.
 cap. 24. fo. 30. H

Quod ex necessitate per Christum saluetur homo.
 cap. 25. fo. 31. A

Index capitum secundi libri,
 Cur deus homo.

Hominem factum esse iustum, ut beatus esset.
 cap. 1. fo. 31. E

Quod homo non moreretur, si non peccasset
 cap. 2. fo. 31. F

Quod cum corpore in quo uiuit in hac uita, resurgat.
 cap. 3. fo. 31. G

Quod de humana natura perficiet deus, quod inœcipit.
 cap. 4. fo. 31. H

Quod quamuis hoc necesse sit fieri, tamen hoc non fa-
 ciet cogente necessitate, & quod sit necessitas que
 aufert gratiam aut minuit, & sit necessitas que au-
 geat. cap. 5. fo. 31. I

Quod satisfactionem per quam saluator homo non

possit facere nisi deus homo. cap. 6. fo. 31. L

Quod necesse sit eundem ipsum esse perfectum deum
 & perfectum hominem. cap. 7. fo. 31. M

Quod ex genere Adæ & de uirgine femina deum o-
 porteat assumere hominem. cap. 8. fo. 32. B

Quod necesse sit uerbum solum & hominem, in unam
 conuenire personam. cap. 9. fo. 32. F

Quod homo idem non ex debito moriatur, & quomo-
 do possit, uel non possit peccare: & cur ille uel an-
 gelus de sua iustitia laudandus sit cum peccare non
 possit. cap. 10. 32. I

Quod moriatur ex sua potestate, quod mortalitas non
 pertineat ad puram hominis naturam. cap. 11. 33. B

Quod quamuis incommodorum nostrorum particeps
 sit, miser tamen non sit. cap. 12. fo. 33. G

Quod cum alius infirmitatibus ne stris ignorantiam nō
 habeat. cap. 13. fo. 33. H

Quomodo mors eius preualeat numero & magnitudo
 diuini peccatorum omnium. cap. 14. fol. 33. K

Quomodo deleat mors eadem etiam peccata eum pe-
 rimentium. cap. 15. fo. 34. A

Qualiter deus de massa peccatrice assumpsit hominē
 sine peccato, & de saluatione Adæ & Eue.
 cap. 16. fo. 34. C

Quod in deo non sit necessitas, uel impossibilitas, &
 quod sit necessitas cogens, & necessitas nō cogens.
 cap. 17. fo. 35. C

Quomodo uita Christi soluat deo pro peccatis ho-
 minum, & quomodo debuit Christus uel non debuit
 pati. cap. 18. fo. 35. F

Quanta ratione de morte eius sequatur humana sa-
 uatio: cap. 19. fo. 35. M

Quam magna, & quam iusta sit misericordiā dei.
 cap. 20. fo. 36. K

Quod impossibile sit diabolus reconciliari. 21. 36. K

Quod in his quæ dicta sunt, ueritas ueteris & noui tes-
 tamenti probata sit. cap. 22. fo. 36. M

Index capitum dialogi de ueritate.

Quod ueritas non habet principium uel finē.
 cap. 1. fo. 37. D

De ueritate significationis, & duabus ueri-
 tatibus enunciationis. cap. 2. fo. 37. F

De ueritate opinionis. cap. 3. fo. 37. L

De ueritate uoluntatis cap. 4. fo. 37. M

De actionis naturalis, & nō naturalis ueritate. 5. 38. A

De sensuum ueritate, & quod falsitas que putatur esse
 in sensu, est in opinione. cap. 6. fo. 38. D

De ueritate rerum essentia cap. 7. fo. 38. H

Quod omnis actio significet, aut uerum aut falsum.
 cap. 9. fo. 38. L

De latitudine ueritatis cap. 10. fo. 39. C

De summa ueritate cap. 11. fo. 39. E

De ueritatis definitione cap. 12. fo. 39. H

De iustitia & eius definitione 13. fo. 39. I

Quod una sit ueritas in omnibus ueris. cap. 14. 40. G

Index capitum dialogi de libero arbitrio.

Quod potestas peccandi non pertineat ad li-
 bertatem arbitrii. cap. 1. fo. 41. B

Quod tantum homo & angelus peccauerūt
 per hanc potestatem & liberum arbi-
 trium, & quamuis potuerunt seruire peccato, non
 tamen